

Sagsøgers påstandsdokument

(Delforhandling om sagsøgers retlige interesse)

Vestre Landsret,
sag nr. V.L. B-0442-08

Hans Kristian Pedersen
Prinsensgade 29, 1 th
9000 Aalborg

mod

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1015 København K

Sagsøger (undertegnede) nedlægger følgende påstand:

Påstand:

Sagsøgtes afvisningspåstand afvises, og hovedsagen antages til realitetsbehandling.

Sagsfremstilling:

Delforhandlingen har til formål at afgøre, om jeg har ret til at få afgjort, om jeg som følge af ophavsretslovens § 19, stk. 1 i forhold til ophavsretligt beskyttede værker - i særdeleshed dvd-film - importeret fra lande udenfor EØS-området skal respektere et eventuelt forbud mod videre salg, eller om jeg skal indhente ophavsmandens samtykke.

Om sagsøger

Jeg er indehaver af virksomheden Laserdisken v/Hans Kristian Pedersen, der siden 1984 har beskæftiget sig med salg af udgivne eksemplarer af filmværker, dvs. videofilm. Det var fra begyndelsen formålet at tilbyde danske filmsamlere film eller udgaver af film, der adskiller sig fra de almindelige danske udgivelser. Laserdisken importerer film fra England, USA og Asien og sælger dem fra to butikker i Aalborg og København og en webbutik (www.laserdisken.dk).

Beskrivelsen af og baggrunden for de to fortolkninger

Fortolkning 1, *der pålægger mig en pligt til at respektere ophavsmandens forbud*, er den fortolkning, der blev forklaret Kulturudvalget på og i forbindelse med det ekspertmøde, der blev holdt som led i det lovforberedende arbejde den 13. november 2002 med henblik på at belyse lovforslagets formål og virkninger. Fortolkning 1 opfylder præcist lovens angivne formål og blev som en selvfølge lagt til grund af EU-kommissionen og Generaladvokaten i sag C-479/04, hvor gyldigheden af regional konsumtion jfr. infosoc-direktivet blev stadfæstet.

LASERDISKEN

Fortolkning 2, der pålægger mig en pligt til at indhente samtykke forud for videresalg, følger umiddelbart af ordlyden af ophavsretslovens § 19, stk. 1.

Loven blev fortolket således umiddelbart efter forslaget fremlæggelse den 2. oktober 2002 af kulturministeriet jfr. forslaget bemærkninger, af mig selv jfr. pressemeddelelsen den 21. oktober 2002, af de politiske ordførere jfr. førstebehandlingen i Folketinget den 23. oktober 2002 og af Berlingske Tidende jfr. artiklen "Det kulturelle jerntæppe" den 26. oktober 2002. Efter lovens vedtagelse blev loven igen fortolket således af kulturministeriet jfr. dets hjemmeside, af Den Blå Avis jfr. dets politik om salg af dvd-film, af Konkurrencestyrelsen jfr. 2005-redegørelsen og af Vestre Landsret i kæremålene i B-2787-05, B-2836-06 og B-0212-07.

Virksomheden af de to fortolkninger

Forskellen på de to fortolkninger for de forskellige typer rettighedshavere og borgerne i samfundet ses af nedenstående skema:

	Fortolkning 1 "en ret til at forbyde"	Fortolkning 2 "en ret/pligt til at tillade"
Nationale rettighedshavere	Ingen ændring (fortsat konsumtion)	Ingen ændring (fortsat konsumtion)
Lokale rettighedshavere i tredjelande	Ingen ændring (fortsat fri adgang)	NYT: Administrative krav skal opfyldes, før salg i EU er tilladt
Multinationale rettighedshavere	NYT: Ret til at forbyde parallelimport ved udøvelse af den nye eneret	NYT: Parallelimport er forbudt. Områdebeskyttelse kan opnås ved passivitet
Borgerne/samfundet	Ingen ændring (kulturudvalget bevares)	NYT: Kulturudbuddet indskrænkes

Problemet med fortolkning 2

For de europæiske rettighedshavere, der også afsætter deres værker i tredje verden til særligt lave priser, er der ikke væsentlig forskel på de to fortolkninger. Forskellen - og det økonomiske (og kulturelle) problem - er især i forhold til de internationale selskaber fra landene udenfor EU, dvs. lande som Japan og USA med kommercielt efterspurgt varer.

Disse selskaber kan via en samarbejdspartner i EU (eksempelvis et datterselskab), sikre en prissætning i EU, der er uafhængig af priserne på verdensmarkedet. Jfr. fortolkning 2 er kun de lokale udgivelser lovlige, så der er ingen konkurrence fra verdensmarkedet. Denne områdeopdeling er lovbestemt af fortolkning 2, og borgerne kan derfor ikke anfægte den på normal måde ved at påberåbe sig de direkte anvendelige bestemmelser i EUs konkurrenceregler.

Fortolkning 2 er et system til at omgå EUs konkurrenceregler. Den effektive virkning af EUs konkurrenceregler, der ifølge Kommissionen forbyder en håndhævelse af immaterielle rettigheder med det formål eller den virkning, at verdensmarkedet opdeles, sættes ud af kraft.

Konsekvensen for kulturen og priserne er indlysende og konstaterbare.

LASERDISKEN

Formuleringen af påstanden i hovedsagen:

Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at ophavsretslovens § 19, stk. 1 medfører, at ophavsmandens (eventuelle) forbud mod spredning af eksemplarer af et værk, der er bragt på markedet af ham eller med hans tilladelse uden for EØS-området, får retskraft i henhold til ophavsretsloven, men ophavsretslovens § 19, stk. 1 pålægger ikke en forhandler en pligt til at erhverve positivt samtykke, før han viderespreder et eksemplar af et værk, der er bragt på markedet af ophavsmanden eller med hans tilladelse uden for EØS-området.

Der ønskes en autoritativ fortolkning af ophavsretsloven med det formål at fjerne enhver tvivl om de forpligtelser, der følger af ophavsretsloven. Der er to fortolkningsmuligheder. Påstanden er formuleret sådan, at medhold til mig medfører en autoritativ tiltrædelse af den korrekte fortolkning (fortolkning 1) og en autoritativ afvisning af den forkerte fortolkning (fortolkning 2).

Anbringender:

Det tiltrædes, at en umiddelbar læsning af ophavsretslovens § 19, stk. 1 giver indtryk af, at parallelimport er forbudt uden et særskilt samtykke, men det bestrides, at domstolen uden en undersøgelse kan se bort fra

- det klare ønske fra Folketingets flertal
- den fortolkning, der blev forklaret politikerne i forbindelse med ekspertmødet
- den fortolkning, der som en selvfølge blev lagt til grund for EF-domstolens dom
- den fortolkning, der bedst og mindst indgribende opfylder bestemmelsens formål, og
- hensynet til den effektive virkning af EUs konkurrenceregler.

Artikel 6 i Den Europæiske Menneskeretskonvention

I henhold til ordlyden i artikel 6 har enhver ret til en retfærdig og offentlig rettergang inden for en rimelig frist, når der skal træffes afgørelse i en strid om hans borgerlige forpligtelser.

Uenigheden om, hvorvidt jeg skal indhente særlig tilladelse for at foretage import, eller om jeg skal respektere et forbud, er omfattet af begrebet “en strid om mine borgerlige forpligtelser”. Som følge heraf er det min ret i medfør af konventionen at få en domstolsafgørelse.

Ifølge “Den Europæiske Menneskeretskonvention” kommenteret af Peer Lorenzen, Lars Adam Rehof og Tyge Trier, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 1994, fremgår det af side 142 med henvisning til EMD 18 Golder pr. 28-36, at bestemmelsen skal fortolkes således, at artikel 6 hjemler ret til at få retsforholdet indbragt for og afgjort af en domstol.

EU-rettens retssikkerhedsprincip

Følgende fremgår af EF-domstolens dom af den 21. juni 2006 i sag C-158/06:

“Det kræves i medfør af retssikkerhedsprincippet, at fællesskabslovgivningen giver de berørte mulighed for at få et nøjagtigt kendskab til omfanget af de forpligtelser, der herved pålægges dem. Borgerne skal nemlig ikke være i tvivl om deres rettigheder og pligter og skal kunne handle derefter.”

Kommissionen og Generaladvokaten er jfr. hhv. skriftlige indlæg til EF-domstolen og forslag til dom enige om, at borgerne i medfør af infosoc-direktivet skal respektere rettighedshavernes forbud mod parallelimport. Kulturministeriet mener i modsætning hertil, at jeg skal indhente særlig tilladelse hver eneste gang, jeg importerer en dvd-film med henblik på at sælge den. Der er derfor tvivl om, hvad fællesskabslovgivningen forpligter mig til.

LASERDISKEN

Da ophavsretslovens § 19, stk. 1 er gennemført fællesskabslovgivning følger det af EU-retten, at jeg har krav på at få et nøjagtigt kendskab til omfanget af de forpligtelser, der følger af ophavsretslovens § 19, stk. 1.

EU-retten og den effektive virkning af EUs konkurrenceregler

EF-domstolen udtalte allerede i dommen den 5. februar 1963 i sag 26/62, at agtpågivenheden hos de private, som er interesserede i at beskytte deres rettigheder, medfører en effektiv kontrol, der supplerer den kontrol, som det i artiklerne 169 og 170 overlades til Kommissionen og medlemsstaterne at drage omsorg for (Van Gend En Loos, domssaml. 1963, s. 380).

Der ses ikke at være grundlag for at begrænse EU-retten som en del af EU-borgernes juridiske formue til de retsakter, EU-institutionerne vedtager. Hvis en medlemsstat indfører en lov, der begrænser EU-borgerens juridiske formue, har borgeren også ret til at beskytte sine rettigheder i den situation. Det gøres gældende som anbringende (i stedet for den subsidiære påstand), at det er min ret i henhold til EU-retten at anfægte en dansk lovgivning, der sætter den effektive virkning af EUs konkurrenceregler ud af kraft.

Ifølge fortolkning 1 er et forbud mod parallelimport betinget af, at rettighedshaveren udøver sin eneret til at forbyde parallelimport, og den udøvelse kan angribes med EUs konkurrenceregler, hvorefter en domstol kan vurdere, om der er tale om en reel kunstnerisk beskyttelse, eller om der er tale om at isolere et marked med henblik på at opnå kunstigt høje priser.

Problemet med fortolkning 2 er, at internationale producenter ikke kan angribes med EUs konkurrenceregler, selvom de isolerer EU-markedet med henblik på at tage overpriser i EU. Det er en konsekvens af fortolkning 2, at EUs konkurrenceregler sættes ud af kraft.

Sammenfattende gøres det gældende:

- at politikerne på ekspertmødet i Kulturudvalget fik forklaret en anden fortolkning end den, der følger af lovens ordlyd, og at EU-kommissionen og Generaladvokaten i sag C-479/04 som en selvfølge lagde samme fortolkning (fortolkning 1) til grund,
- at ophavsretslovens § 19, stk. 1 derfor kan fortolkes på to forskellige måder,
- at mine forpligtelser ikke er de samme i de to fortolkninger,
- at det følger af artikel 6 i Den Europæiske Menneskeretskonvention, at jeg har adgang til at få striden om mine forpligtelser indbragt for og afgjort af en domstol,
- at det følger af EU-rettens retssikkerhedsprincip, at jeg har ret til at få et nøjagtigt kendskab til omfanget af de forpligtelser, der pålægges mig som følge af EU-ret (og at ophavsretslovens § 19, stk. 1 er gennemført EU-ret), og
- at EF-domstolen anerkender borgernes ret til at beskytte de rettigheder, der er dem tildelt af EU-retten, og at jeg derfor har ret til at anfægte en fortolkning, der sætter den effektive virkning af EUs konkurrenceregler ud af kraft.

Aalborg den 19. august 2008

Hans Kristian Pedersen